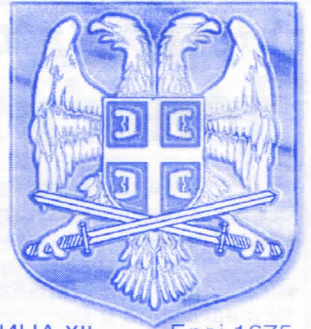

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОКРУЖНОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ПОМОРАВСКОГ ОКРУГА

ЈАГОДИНА, ДЕЦЕМБАР 2001., ГОДИНА XII.

Број 1675

СРБИЈА ЈЕ ПОСТАЛА КОЛОНИЈА У ПРАВОМ СМИСЛУ ТЕ РЕЧИ

Српска радикална странка констатује да о кључним питањима за опстанак наше земље одлучује Хавијер Солана, човек који је одговоран за бомбардовање Србије.

Он одлучује о облику државног уређења, он мири и свађа актуелну власт, он пази на који ће начин ДОС спроводити налоге Сједињених Америчких Држава, а да лицемерје буде веће, то чини након агресије НАТО на нашу земљу.

Српска радикална странка сматра да је актуелна власт крива због тога што је Србија претворена у америчку колонију, у којој ће најгори злочинци овога света, попут ратног злочинца Хавијера Солане, бити у прилици да ведре и облаче. Примајући Хавијера Солану са свим почастима, ДОС се сврстао на страну убица српске нејачи и тако нанео још једну увреду српском народу и држави.

(18. децембар 2001. године)

МЛАЂАН ДИНКИЋ УНИШТАВА СРПСКО БАНКАРСТВО

Српска радикална странка указује домаћој јавности да је, у интересу очувања банкарског система наше земље, неопходно хитно смењивање гувернера Народне банке Југославије Млађана Динкића.

Активности ДОС-овог јуришника и агента Међународног монетарног фонда, Млађана Динкића, усмерене су на упроштавање и затварање највећих домаћих банака, што јесте његов главни задатак добијен од лихварских кругова са Запада. Нестанак великих српских банака отвара простор Динкићевим налогодавцима да и у Србији остваре оно што им је једина сврха и разлог постојања: отимање финансијског капитала земље коју изабери за жртву.

Српски радикали посебно указују на чињеницу да се Млађан Динкић из петних жила труди да онемогући домаће пословне банке у кредитирању наших предузећа, што га сврстава међу најодговорније за колапс привредне производње у нашој земљи, а тиме и економску и социјалну ситуацију која је све ближа тренутку потпуног слома.

(21. децембар 2001. године)

ИЗАБРАН НОВИ ПРЕДСЕДНИК ОКРУЖНОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ПОМОРАВСКОГ ОКРУГА

Зоран Антић је рођен 1962. године.

Ожењен је и отац је једног детета.

Члан Српске радикалне странке је од јануара 1996.

Од марта 2001. године је на функцији председника

Општинског одбора СРС Јагодина.

ПОЈАЧАНЕ АКТИВНОСТИ НА ТЕРЕНУ ДОНОСЕ РЕЗУЛТАТЕ И НОВИ ОПТИМИЗАМ

У оквиру редовних активности које спроводи Окружни одбор СРС Поморавског округа, активисти СРС су обишли по пар изборних јединица у Параћину, Ђуприји и Јагодини и вршили расподелу пропагандног материјала.

Спроведена је и својеврсна анкета о популарности и поверењу

у Српску радикалну странку, и подаци до којих су активисти дошли, поморавским радикалима дају апсолутно право на оптимизам.

Евидентан је раст популарности Српске радикалне странке, а број новоучлањених у Српску радикалну странку стално расте.

Овакви обиласци изборних

јединица у општинама Поморавског округа имају, пре свега, за циљ упознавање и решавање нагомиланих проблема у општинама, тако да ће у наредном периоду активисти СРС обићи већи део месних заједница у Параћину, Јагодини, Ђуприји, Свилајнцу, Деспотовцу и Рековцу.

ДОПРИНОС ЛЕПОМ ПОНАШАЊУ ИЛИ

"БУДИМО ФИНИ - НИЈЕ СРПСКИ НЕ ИЗДАТИ"

Када смо већ код лепог понашања вредно је предложити дежурним ДОС-овим моралистима на РТС-у (Нова) још једну поучну причу из живота нас "ослобођених" грађана Србије, (мада се демократија не једе па да кажемо да смо сити). После оног летења Банана-мена (пола човек, а пола вазна на ТВ-у) и леђног атерирана уз тресак, могао би да се појави неко од врлих, независних професора, или пак неки револуционарни глумцац или неко од оних поп-рок музичара што су се хвалили да су петог октобра и они мало "царали ватру" по Скупштини, па да нам лепо кажу:

"Није лепо ни културно

хапсити своје Србе за Хаг на сред улице или још горе, на пијаци! Уплашиће се случајни пролазници, а није ни прикладно правити застој у саобраћају. Може неком да оде мигавац или браник на аутомобилу док гледа шта се то тамо збива. Такође, можда ће уз дотичног Србина бити деца, па ће њихова вриска за оцем неким сметати да мирно пазаре кромпир, лук, јабуке... Дакле, није лепо хапсити на јавним местима. Урадимо то у поноћ када су комшије у најдубљем сну! Будимо фини - није српски не издати."

*Министарство за Културу
алијас "па и ја сам браћ"*
Рагиша Илић

УМРЕТИ ТРАНСПАРЕНТНО Глад у пољопривредном насељу Добричево

Породица Тепша и у Хрватској остала је без куће, имовине, без својих ближњих, а у Добричеву и без хлеба.

Породица Тепша прогнана из Хрватске, из општине Бенковац, нашла је своје уточиште у Добричеву крај Ђуприје. Ратко Тепша рођен 1946. без посла са својом болесном супругом тражио је помоћ Црвеног Крста. Добио је одговор да страни донатори не прихватају особе млађе од 60 година живота у оквирима своје донације. Тражио је од "досовског" директора у Р.О. Пољопривредно добро "Добричево" да му они помогну и ту су му затворили врата.

Обратио се "досовској" власти у општини да му на неки начин помогну да преживе бар ову зиму, али председнику општине Ђуприја Слободану Јовановићу било је прече да нахрани по ресторанима и хотелима Вилијама Монгомерија него да помогне српској породици.

Када је мислио да је све изгу-

бљено пут га је навео на Општински одбор Српске радикалне странке Ђуприје.

Изнемого, изнурен глађу као у најзлобнијим усташким логорима уплаканим и дрхтавим гласом затражио је помоћ српских радикала.

У присуству чланова Општинског одбора Српске радикалне странке и у присуству члана Окружног одбора Српске радикалне странке донета је једногласна одлука да се под хитно мора помоћи породици Тепша из Добричева.

Након три дана српски радикали су одржали реч.

Посетили смо породицу Тепша и уручили помоћ у најосновнијим животним намирницама.

На растанку са породицом тепша српски радикали су обећали да ће их посетити поново, и ево након петнаест дана нова акција помоћи породици Тепша је у припреми.

ОО СРС - Ђуприја

СРПСКИ РАДИКАЛИ

У МАНАСТИРУ ВРАЋЕВШНИЦА

Дана 16.11.2001. године Српски радикали из Општинског одбора у Јагодини, посетили су центар духовности Шумадије и Такова - манастир Враћевшницу који се налази на пола пута између Крагујевца и Горњег Милановца.

Повод за ову посету била је промоција књиге младог Јагодинца Оливера Ђорђевића "Сретен Ацић и његова породица" која је угледала светлост дана захваљујући између осталог и помоћи и финансијској потпори господина Зорана Антића, председника Окружног одбора СРС - Поморавског округа.

О лику и делу Сретена Ацића није потребно посебно говорити. Довољно је рећи само да је овај српски великан био оснивач учитељске школе у Јагодини и човек који је оформио ботаничку башту у оквиру исте, надалеко познату и ван граница наше земље. Оно што нас Српске радикале посебно везује за Сретена Ацића је то што је он био оснивач Радикалне странке у Јагодини и први одборник радикал у скупштини Јагодине.

Разлог због којег је промоција ове књиге оављена баш у манастиру Враћевшница је то што се кћерка Сретена Ацића, Ана, након смрти својих родитеља замонашила и дуго година била игуманија овог манастира. Иначе, манастир Враћевшница је познат и по томе што се ту налази гроб Сретена Ацића, као и гроб чувене баба Вишње, мајке српског Књаза Милоша Обреновића.

Морам рећи да смо се у манастиру Враћевшница осећали предивно, манастир је прелеп и зрачи духовном снагом која вас просто прожима и уздиже ван граница људског.

Посебно задовољство су нам приредиле монахиње манастира чији смо гости били на манастирској слави Св. Георгије - Ђурђицу.

На крају дана нам се оteo уздах када смо кренули из манастира, с убеђењем да ћемо се ускоро неким другим поводом, или пак без повода, зашто да не, вратити да још мало уживамо у чарима манастира враћевшница.

Иван Рагић

ПРЕДРАГ И НЕНАД - ТРАГЕДИЈА КОЈА ТРАЈЕ

Онај стари српски усуд да Срби Србе убијају, обарају с власти или хапсе за рачун туђина остао је и до дана данашњег као црна сенка беспопштене борбе за власт оних који је најмање заслужују. Данас се не преза од гажења националног поноса, нити од иживљавања над јунацима у протеклим ратовима, нити ће се неко обазирати на мучно обесправљивање радника у предстојећој продаји српске привреде.

Њише: Радица Илић

Ко данас размишља о деци браће Бановић? Ко ће данас тој деци пружити кору хлеба? Шта им мајке говоре, где им је тата, зашто није дошао, ко су чике што су им одвели оца по налогу оних који су их отерали са дедовине у српској Босни? Да ли морају да измишљају службени пут, болницу или пут у "Киншасу"...? Деца не знају, деца не разумеју шта је то издаја, како је то кад Срби издају Србе. Не схватају колико то њихове очеве боли.

То за наше медије (електронске, демократске, транспарентне, мултикултурне само не патриотске), а пре свега за "Нову РТС" није ни важно. Важно је да се прича како је изгледало наређење за хап-шење, усмено или писмено, овако или онако, 'апсили ови или они, сада није ни битно...

Они су у Хагу, више не тргују главицама купуса у Србији. Неко други је истрговао њима, као што ће и са другим Србима, јер у Хаг само Србе доводе. У Шевенингену дограђују још један спрат због Срба. А никог нема за злочедла у сплитској Лори, за Милиће, Кравице, Скелане... Нико не одговара за Клечку, покоље Срба по селима око некадашњег Босанског Брода. Ко поубија ону децу у вуковарском подруму, ко је отишао у Хаг за Медачки цеп, за усташку "олују" и хиљаде мртвих српских цивила на путу од Војнића до Раче. Ко је убијао Србе у Зеници, Мостару... Кошево је крваво од српске крви до задњег седишта, а оражде је српски Хиос... Нема ни оних зликоваца

што су убили Милуна Тешовића старог осамнаест месеци и цело његово сеоце у српској Босни... Нема ни оних што су котрљали одсечене српске главе и лармали на арапском... Нико не одговара за несталих 1300 Срба на Косову и Метохији. Заборавиле су се огрлице од прстића српске деце око врата пијаног усташе у Сиску. Можда је баш тај усташа заклао мог друга из војске, Србина Горана Котура заједно с оцем Недељком у Слуњу (са још десет Срба, о чијој сам трагедији случајно сазнао читајући новине 21. маја 1992.). Нико не спомиње бомбардовање Сбије, хиљаде убијених цивила, малу Милицу Ракић, Војану Тошо-вић из Мердара, која је тек почела да хода, посејане радиоактивне крхотине широм наше отаџбине... Српско Грахово, Принципов завичај, је пусто. Гламоч, Дрвар исто... За такве зликовце није Хаг, то нису злочини, све је измишљено. Али зато треба хапсити Србе. Негде их хапси СФОР, негде КФОР, негде их пресећу на царинским терминалима, а негде их хапсе и српски изроди. А када тако нешто раде Срби, онда се зна како ће испасти. Сетите се кума Вујице Вулићевића, "Коце - Милоша" и Радовањског Луга и како су обрадовали турску порту Карађорђевог главом. Све једно је чије су лисице, ропству се у зубе не гледа. А где их хапсе и где ће их хапсити? Свуда, и на пијаци док продају поврће, и на грађевинским скелама, чекаће их испред цркве када излазе с јутарње службе, отимаће их с крсне славе, изводиће их с родитељских састанака, стављати им лисице у спаваћим собама, преддецом.

Драги ДСрби. Деца тих Срба ће остати без хранитеља, у изнајмљеним собицама, гладни и жељни породице и очеве топле руке која их је некада миловала по коси. Чекаће оца данима, а њега неће бити... и тако у недоглед. Имена је све више и више. Почело се од председника по српским земљама, наставља се с генералима, пуковницима, капетанима, док ће на крају на ред доћи и редови и деца која су пунила оквире с надом да ће их очеви одбранити од кољача!

Ето шта је точак историје. Опет "неки Турци Лијељани воде из горе хајдуке", опет се неки Старина Новак крије по српским кршевима.

Кога је за то данас брига у ДОС-у? Заузети су организацијама накарадних фестивала, настраних парада, неки промовишу нешто "без анестезије", мада они сами делују као да су под анестезијом. Имају специјалне емисије - ред министар, ред "мој кувар", па онда координатори, па ред "нови ЦД", а за крај трећи дневник на националној телевизији РТС-НОВА, на којој је ера "демократског" информисања у октобру 2000. почињала с там-тамом!

Где су писци, књижевници, носиоци националне свести Србије, где су "хероји с пером" из доба меморандума, афере Голубњача...? Где је Бећковић да мало поћера оног српског чојека у себи па да нешто напише о овим Србима, ако уопште сме? Јели дошло време да и њега сада неко пита "чији си ти мали", а он да ћути? Где су Ђого, Ракитић, Витезовић...? Нека се јуначе сад. Или ће само гледати у долар и водити полупразне салонске разговоре о слободним зидарима, сили троугла, о замени завеса у просторијама УКС-а и лепоти дубровачког старог град...

Епилог најпростијег осећања

Вечерас се играм са својом децом, Ви такође. Смејете се с њима, дајете им играчке, помажете у изради домаћих задатака...

Срби Предраг и Ненад Бановић то не могу. Српска држава им је то ускратила, а ускоро ће се исто то десити и многим другим Србима који су се усудили да бране Српство.

Све у свему, Срби страдају, зар не?

Саши неумољиво пролазе, хладно је...

Волимо те Србијо, где год га си, ња макар и у Хагу!!!

12. децембар 2001. године
ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ:
"МОНТГОМЕРИ УПРАВЉА
СРБИЈОМ"

*Господине Николићу, седницу републичке Владе обележио је један преседан. Наиме, амбасадор САД, Вилијам Монтгомери, присуствовао је седници Владе Републике Србије. Како је то могуће и ко, заиста, управља нашом земљом?

Томислав Николић, заменик председника Странке: На несрећу, није преседан, али је права трагедија. То је најбољи доказ да ми имамо на челу наше државе једну квислиншку Владу. Ако се сећате, такав преседан се десио и

за време СФРЈ, у њеним последњим данима, када су седницама председништва СФРЈ присуствовали представници Европске заједнице и помагали да се она распадне. Тако је било и јуче. Тај слугерањски однос према САД, доказао се присуством једног амбасадора седници републичке Владе. Замислите, рецимо, да је та Влада требало да расправља о стању у Државној безбедности, или о неким другим битним питањима од националног интереса? То је несхватљиво. Ово је најбољи доказ каква ми говна имамо на власти. Очигледно је да ми више немамо суверенитет, да овде државом управља Монтгомери, и још мало па ће почети да потписује и налоге,

решења, законске предлоге...

*Како коментаришете укор који је Монтгомери доделио републичкој Влади зато што није на ваљан начин обележила три месеца од трагедије у Њујорку и Вашингтону?

Томислав Николић: Савезна и Републичка Влада су добиле укор још у септембру када нису прогласиле дан жалости због терористичког удара на САД. Највероватније је присуство Монтгомерија на седници републичке Владе покушај да се та Влада "опере" за тај свој пропуст у септембру. На крају крајева, Монтгомери је њихов творац, њихов родитељ, а родитељи имају право да деле васпитне лекције својој деци.

14. децембар 2001. године
ЋИНЂИЋ ЋЕ ИСПОРУЧИВАТИ
СРБЕ ПО АЗБУЧНОМ РЕДУ

*Председник Владе Србије, Зоран Ћинђић, изјавио је да у следећа два месеца српска јавност може очекивати нове испоруке наших грађана Хашком трибуналу.

Божидар Вучуровић, народни посланик: Устав Србије забрањује изручење наших грађана било којој држави или страног организацији, па тако и Хашком трибуналу. У овом случају, када премијер даје овакву изјаву, свестан да својим поступцима крши Устав који би морао да брани, заиста не бих могао да дам никакав коментар. То је ван памети шта он намерава да уради. Ако се овако настави са испоручењем наших људи, сигуран сам да можемо од Ћинђића очекивати да почне испоруку на-

ших грађана и по азбучном реду. Заиста, по свему судећи, он ће испоручити све Србе који нису чланови Демократске странке.

*Може ли се ова Ћинђићева изјава довести у везу са прекјучерашњим присуством Вилијама Монтгомерија седници Владе Републике Србије, и захтевом портпарела Хашког трибунала да се хитно испоруче четворица некадашњих високих функционера наше државе? Конкретно, мислили су на Николу Шаниновића, бившег потпредседника Савезне Владе; Драгољуба Ојданића, генерала армије у пензији и бившег министра одбране и начелника Генералштаба; Влајка Стоилковића, бившег министра унутрашњих послова Србије, и Милана Милутиновића, актуелног председника Србије.

Божидар Вучуровић: Пазите, данашња Влада није Влада Србије. Та Влада је трећи дом америчког парламента. Председник овдашњег тела америчког парламента је Вилијам Монтгомери. Шта он каже, наши министри, заједно са премијером Владе, послушно извршавају. Да је ово држава, као што није, све оно што захтева Хашки трибунал, као нелегитимна институција, наши органи би морали да игноришу. Опште је познато да је ту институцију основао Савет Безбедности УН, који нема те ингеренције, јер је за оснивање међународних судских органа искључиво надлежна Генерална Асамблеја УН. Међутим, очигледно је да су ови наводно српски министри способни искључиво да слушају налоге САД и нека нам је Бог у помоћи.

Свим члановима, симпатизерима и суфрањанима

Окружни Одбор

СРПСКЕ РАЗИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Поморавског Округа

жели веселе Божићне празнике

и пуно среће и успеха у 2002. години

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић

Редакција издања Округног одбора СРС - Поморавског округа:

Техничко уређење и компјутерски прелом: Горан Павловић

Радиша Илић, Иван Радић, Весна Ломбауер, Зоран Антић

Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. г. Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413 - 01 - 551 / 91 - 01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеје 10. за чији се промет плаћа основни порез по стопи од 3%.